

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Ellevte Session.

54de Møde.

Tirsdagen den 13de Marts.

(Forsfat.)

Justitsministeren: (fortsat): Den sidste ærede Taler bemærkede, at han fandt Betænk- ligheder ved det af mig brugte Udtryk „un- der Hensyn til.“ Jeg kan ikke bele denne Betænkelse. Naar man siger, at Ned- sættelsen finder Sted „under Hensyn til“ det og det, antager jeg, at der ligesom deri lig- ger en Henviisning til, at det er den Om- stændighed, under Hensyn til hvilken der skal handles, som er det, der skal komme i Be- tragtning; men at Udtrykket, valgt saaledes, som det her staaer, aabner — som jeg før bemær- kede — en Afgang til ikke strengt at holde sig til det, under hvis Veiledning, under hvis be- stemt gjældende Betydning man vilde kunne komme til at fastsætte Noget, der ikke vilde være i Fæstevens eller Leierens Interesse, at man altsaa ved at vælge disse Udtryk sætter sig istand til at kunne tage alle de Billighedshen- som det er af Vigtighed ved Forhold af denne Natur at kunne gjøre gjældende, fordi det al- drig vil være muligt igjennem en bestemt af- grændset, og afspædet Forskrift, at ordne Tin- gen saaledes, at man jo, naar man vil have det saaledes og have det absolut bestemt fastsat, kommer til at styde alle Billighedshensyn til- bage, som der i det enkelte foreliggende Til- fælde kunde være Anledning til at tage. Jeg skal endnu tilføje en Bemærkning, der

vist maa grunde sig, jeg vil ikke sige paa en Misforstaaelse, men paa en mindre rigtig Op- fattelse, og det er, at jeg ikke har citeret Slut- ningen af § 2 som en Bestemmelse, der skulde gaae fuldkommen ved Siden af den, hvormed her er Tale, men jeg har i en dobbelt Hen- seende recurreret til den som et af de flere Beviser; Loven giver paa, at — efter min For- mening — mit Endringsforslag netop er stillet i den Retning, som hele Lovens Aand fører med sig.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig i Anledning af den ærede Justitsministers Uttringer om det Hensigtsmæssige i hans En- dringsforslag den simple Bemærkning, at det forekommer mig, at den Række Betragtninger, han anstillede med Hensyn til ellers alminde- lige Forhold, der tages ved Skjøbning, ikke ganske adæqvare i dette Tilfælde, hvor der kun er Tale om hidtilværende Fæstegods.

Justitsministeren: Den ærede Lands- thingsmand bemærkede før, at det paa en paa- faldende Maade havde været Tilfældet, at Skjøbets Udstedelse havde trukket ud. Det er ganske vist, at der ikke i den Betydning kan være Spørgsmaal om Kjøbecontracter, men jeg har meent, at hvad jeg anførte med Hen- syn til det, forsaavidt vilde kunne være fuld- kommen anvendeligt paa det foreliggende Til- fælde, som Omstændighederne kunne stille sig saaledes, at Skjøbets Udstedelse kan drage ud, men at man ikke maatte opgibe det, hvorpaa det egentlig kom an, Skjøbets Udstedelse.